

ת"פ 19426/03/14 - מדינת ישראל נגד אילן ששון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 19426-03-14 מדינת ישראל נ' ששון

בפני
בעניין: כב' השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אילן ששון

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע העבירות בהן הואשם בכתב האישום, דהיינו: חמש עבירות של מסירת אמרה או תרשומת כוזבת בדו"ח, לפי הוראות סעיף 220(2) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן - פקודת מס הכנסה); חמש עבירות של הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים, לפי הוראות סעיף 220(4) לפקודה; וחמש עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודה.
2. הנאשם הינו יועץ מס ומנהל חשבונות במקצועו. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום ניהל הנאשם את פעילותו העסקית במסגרת משרד להנהלת חשבונות. על פי עובדות כתב האישום הנפיק הנאשם תלושי שכר כוזבים, לששה אנשים שונים שלא עבדו במשרדו, בין שנת 2007 לבין שנת 2011, בסכום כולל של 144,883 ₪. הנאשם הנפיק את תלושי השכר בסכומי שכר שנתיים הנמוכים מהסף בגינו משולם מס, ורשם אותם כהוצאות שכר בפנקסי החשבונות וספרי הנהלת החשבונות של פעילותו העסקית. בכך הכין וקיים הנאשם פנקסי חשבונות וספרי הנהלת חשבונות כוזבים, שבהם נרשמו הוצאות שכר לעובדים פיקטיביים.
3. במסגרת הדוחות על הכנסות שהגיש הנאשם בחמש שנות המס, שבין שנת המס 2007 ועד שנת המס 2011, ועד בכלל, הוא כלל אפוא הוצאות שכר כוזבות בסכום כולל של 144,883 ₪, ובכך נטל לעצמו את כספי המשכורות הפיקטיביות במרמה ובכוונה להתחמק ממס. כאמור, הנאשם הודה בעובדות אלה והורשע על יסוד הודאתו בעבירות הנ"ל.
4. הנאשם הסיר את כל המחדלים שבגינם הורשע כאמור.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

5. כראיות לקביעת העונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם. כמסתבר, לנאשם, יליד 1952, הרשעה קודמת אחת מיום 11.10.07 בגין עבירות לפי הוראות סעיף 216(4) וסעיף 219 לפקודה (ת.פ. 7051/05, מבית משפט זה; להלן - התיק הקודם).
6. בתיק הקודם הואשם הנאשם כ"מנהל פעיל" של חברה (להלן - החברה), אשר לא הגישה דוחות שנתיים ולא העבירה למס הכנסה את הניכויים מהמשכורות ששילמה לעובדיה. כעולה מהכרעת הדין בתיק הקודם, המייסד, המנהל והבעלים של 99% ממניות החברה היה פלוני, אשר למרבה הצער הלך לבית עולמו. כאמור, בתיק הקודם הואשם הנאשם, בצד החברה, בגין כך שהיה מנהל פעיל באותה החברה. הנאשם כפר בעובדה נטענת זו, והורשע לאחר שמיעת הראיות. דינו של הנאשם נגזר, בין השאר, לעונש של מאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. ערעור הנאשם, שהוגש לבית המשפט המחוזי בתל-אביב, התקבל באופן חלקי והעונש הנ"ל הומר בשל"צ (ר' ע"פ (ת"א) 70006/08).
7. ב"כ המאשימה הדגיש כי עסקינן בנאשם יועץ מס, אשר השמיט הכנסה בסכום של ₪ 145,000 בקירוב. הנאשם הוציא תלושי שכר כוזבים, לאנשים שלא עבדו אצלו בפועל, ובדיווחו למס הכנסה הצהיר אודות הוצאות כוזבות מתוך מטרה להפחית את חבות המס שלו. לשיטת ב"כ המאשימה, במעשיו אלה פגע הנאשם בערכים החברתיים של ההגנה על יציבותה של הקופה הציבורית, ההגנה על השוויון בנשיאת נטל המס, וההגנה על הכלכלה והציבור מפני מעשי רמייה וניצול.
8. ב"כ המאשימה ציין, בהגנותו, כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה דנא אינה ברף העליון בהתחשב במהות העבירות בהן הורשע הנאשם. ב"כ המאשימה ער גם לעובדה שהיקף ההכנסה שהושמטה אינו גבוה במיוחד ולעובדה המהותית הנוספת, דהיינו: העובדה שהנאשם הסיר את כל מחדליו.
9. יחד עם זאת, כך לטענת ב"כ המאשימה, יש לראות בחומרה יתירה את העובדה שהנאשם השמיט הכנסה באמצעות תלושי שכר כוזבים ובכך ביצע עבירה שהינה קשה לגילוי ולחשיפה ובעלת השלכות רחב שמעבר למנגנון הדיווח לרשויות המס, למשל על המוסד לביטוח לאומי. זאת ועוד: הגם שהנאשם טען כי ביצע את העבירות מתוך רצון לסייע לנשים, שילדיהן לא התקבלו למעונות ויצ"ו ועל כן נדרשו לתלושי שכר, בפועל לא הסתפק הנאשם בהוצאת התלושים הפיקטיביים אלא גם ביקש להכיר באותן הוצאות כוזבות על מנת להשיג לעצמו יתרון כלכלי שלא כדין, דבר המצביע על תאוות בצע.
10. ב"כ המאשימה הדגיש עוד את החומרה המיוחדת שבביצוע עבירות מס על ידי יועץ מס, אשר בוודאי מבין את חומרת מעשיו. זאת ועוד: הנאשם ביצע את העבירות דנא שעה שמסתיים נגדו הליך פלילי בעבירות מס אחרות, בגין התיק הקודם, ובכך יש להעיד על חומרת אשמתו ועל הזלזול שלו בחוקי המדינה.
11. ב"כ המאשימה ביקש אפוא לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר. לעניין הפסיקה הדגיש ב"כ המאשימה את רע"פ 2451/06 **שגיא נ' מדינת ישראל** (25.7.06), שם הורשע הנאשם, רואה חשבון בהשכלתו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות הדומות לעבירות דנא, הכרוכות בהשמטת הכנסה בסכום כולל של כ-250,000 ₪. בבית משפט השלום נגזר דינו של הנאשם דשם לשבעה חודשי מאסר בפועל וקנס. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי ועונש המאסר בפועל קוצר לתקופה של

שישה חודשים שירוצו בעבודות שירות, אך הקנס הוחמר במידה ניכרת, כאשר לטענת ב"כ המאשימה ההקלה נעשתה בין השאר על רקע היעדר עבר פלילי. בקשת רשות הערעור, שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

12. על רקע זה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם אחד, בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. כמו כן עתר ב"כ המאשימה להטלת מאסר מותנה וענישה כלכלית, בין קנס בשיעור של 10,000 ₪ לבין קנס בשיעור של 35,000 ₪.

13. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עתר ב"כ המאשימה לענישה ברף העליון של המתחם. בהקשר זה טען ב"כ המאשימה כי נסיבותיו של הנאשם - בן 62, גרוש ואב לבת - אינן חריגות בכגון דא, ואין מצדיקות הקלה עמו, וזאת בהתאם למגמת הפסיקה בעבירות מס. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את החומרה שבביצוע העבירות על פני תקופה ממושכת של כחמש שנים, כאשר לשיטתו כתב האישום הוגש תוך זמן סביר. חרף התקופה הממושכת של ביצוע העבירות לא מצא הנאשם לנכון לחדול מביצוען - והן הופסקו רק בעקבות פתיחת החקירה - וכל זאת כאשר באותה תקופה ממשיכים להתנהל ההליכים המשפטיים בתיק הקודם.

14. לבסוף, באשר לעברו הפלילי של הנאשם, ב"כ המאשימה אמנם הסכים עם ב"כ הנאשם כי ההרשעה בגין התיק הקודם התיישנה, אך טען כי מדובר בהרשעה רלוואנטית ועל בית המשפט להתחשב בה בהתאם לאמור ברע"פ 7997/12 עיני נ' מדינת ישראל (12.11.12), בפרט שעסקין בעבירות מס שבוצעו תוך כדי הליך פלילי.

15. ב"כ הנאשם עתר, מצידו, להקלה בדינו של הנאשם. כראיות לקביעת העונש הגיש ב"כ הנאשם מספר מסמכים: אישור שלפיו הנאשם התנדב בעמותה לקידום חינוך ורווחה בשכונות מצוקה בתל אביב בין השנים 2008-2009; אישור רפואיים שלפיהם בתו של הנאשם, ילידת 2001, סובלת מ-ADHD, נוטלת ריטלין וזקוקה לתמיכת האב מדי יום; והערכה פסיכיאטרית שלפיה הנאשם הינו בעל היסטוריית משברים נפשיים חוזרים המלווים בדיכאון וחרדה לאורך שנים, שרui לאחרונה במצב דכאוני בשל מחלת בתו וההליך המשפטי ומומלץ לו טיפול תרפי ותרופתי (ר' ס/1, ס/2 ו- ס/3 בהתאמה).

16. ב"כ הנאשם ביקש להבהיר את נסיבות ביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם. לטענתו, תלושי השכר הוצאו לשש נשים אשר פנו לנאשם על מנת שיייע להן, כדי שילדיהן יתקבלו לגני ילדים של ויצ"ו או נעמ"ת. הנאשם היה באותה תקופה במצב קשה ביותר, בהליך של פשיטת רגל. בנסיבות אלה, ובשל הלחצים הכלכליים והחובות הכספיים הנאשם לא תפקד ולא ניהל בפועל את משרדו, שנוהל על ידי עובדות המשרד. בחוסר תשומת לב רשם הנאשם את ההוצאות, הגם שלא היה לו רווח ממשי מהן, שכן הוא שילם את דמי הביטוח הלאומי. אמנם סכומים אלה הוחזרו לנאשם על ידי הנשים אך עדיין אוצר המדינה לא יצא ניזוק בתהליך.

17. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המלאה של הנאשם, עוד במהלך חקירתו, ושיתוף הפעולה מצידו. לנאשם לא נוצר כל רווח מביצוע העבירות ולמעשה ההיפך הוא הנכון: ספריו של הנאשם נפסלו וכתוצאה מכך הוא נדרש לשלם סכומים גבוהים לצורך הסרת המחדלים, דבר שהצליח לעשות בדי עמל, בפרט בהתחשב בהליך פשיטת הרגל שרק לאחרונה עבר. מכאן, שבפועל הנאשם כבר נשא בסנקציה כבדה על מעשיו. בנוסף, נסיבותיו האישיות של הנאשם הינן קשות. הנאשם סובל ממצב נפשי קשה, אשר הולך ומתדרדר בצל ההליך המשפטי דנא. בתו היחידה של הנאשם הינה קטנה, ובמצבה זקוקה

לתמיכתו של הנאשם מדי יום להכנת השיעורים ולביטחונה האישי.

18. באשר להרשעתו הקודמת של הנאשם טען ב"כ הנאשם כי בתיק הקודם דובר במקרה בו הנאשם סייע בהתנדבות למנהל החברה. הנאשם לא סבר כי הוא פועל כמנהל באותה חברה. למעשה, כתוצאה מכשל ארגוני הוא נקלע להגדרה של מנהל פעיל בחברה, כאשר הוא אף לא נהנה מהעבירות אותן ביצעה החברה. בנוסף, העבירות שאותן עברה החברה היו שונות מהעבירות דנא, והתבטאו באי דיווח ובאי תשלום ניכויים משום שלא היה כסף.

19. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם הינו ראייה קבילה, חרף מה שנרשם בו אודות התיישנות - להבדיל ממחיקת - ההרשעה בגין התיק הקודם. יחד עם זאת עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט לא יקנה משקל לראייה זו בשל חלופת תקופת ההתיישנות ונוכח השוני המהותי בין העבירות נשוא התיק הקודם לבין העבירות דנא.

20. ההגנה ביקשה אפוא להקל עם הנאשם: לזקוף לזכותו את ההודאה ואת נטילת האחריות, את עברו הנורמטיבי ואת נסיבותיו הכלכליות, הבריאותיות והאישיות הקשות. בנסיבות אלה, כך לשיטת ההגנה, ענישתו של הנאשם, על רקע המקובל בפסיקה, לא צריכה לעלות על תקופה של חודשיים עד שלושה של מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

21. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר:

אני מביע צער וחרטה אמיתית וכנה על העבירה שבוצעה...

מאחר והוזכר פה שבשנת 07 הורשעתי בעבירה של אי העברת ניכוי עובדים למס הכנסה, חשבתי שזה יהיה נכון להבהיר לבימ"ש כי ההרשעה שלי התייחסה לכך שבימ"ש קבע כי אני מנהל פעיל באותה חברה שהורשעה כאשר בפועל הייתי יועץ המס שלה ובעצם ההרשעה התבססה לכך שהייתי פקיד אחראי על כך שהחברה לא העבירה ניכויים בסך 41 אלף ₪, וזה כאמור בשנת 07 כאשר העבירה מתייחסת לשנות 00-03 כלומר לפני בין 11-14 שנים. מנהל החברה נפטר ולא העביר ניכויים. נקלעתי לסיטואציה שבאופן פורמאלי האשמה היתה עלי כאשר לא הייתי מנהל לא מיופה כוח לא מורשה חתימה ולא מקבל משכורת מהחברה. אציין כי הערכאה בערעור שהגשתי מצאה לנכון לא להטיל עבודות שירות והוטלו עלי של"צ למשך 120. למותר לציין כי נאמר לי (ש)אילו לא היתה הרשעה זו ועדת הכופר לא היתה מעבירה את התיק לפרקליטות בגלל הסכומים הקטנים המדוברים. הייתי במשבר גירושין בפשיטת רגל, הייתי במצב נפשי מעורער מאוד. לא ניהלתי את המשרד אלא המזכירות שלי ניהלו, לא תפקדתי - עד היום אני בבעיות. יש לי לחצים, כל האודם שיש לי בפנים לא נרגע לי, הוצאתי תלושי שכר לשישה נשים בזמן קצר, ביקשו טובה לגבי גנים...

נענשתי לא רק בתשלומים של פי שלוש אלא שהמחדל הוסר. למרות זאת אני חוזר ואומר שאני מצטער על כך ובטוח שדברים אלו לא יחזרו ואני מבקש להתחשב בי התחשבות מרבית, כל הפרשה הזו גרמה לי להפסדים ואני כמעט מחוסר עבודה היום. בגלל אותה חקירה שהתנהלה נגדי עזבו אותי לקוחות. מצב בריאותי התדרדר ואני לוקח כדורי הרגעה. גרוש עם ילדה בת 12, מטפל בה ועוזר לה בשיעורים ובחיזוק בטחונה האישי ובהבאתה לבית הספר (ר') בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 2 ואילך).

קביעת מתחם העונש ההולם:

ג.

22. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראת סעיף 40 לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

23. באשר לעבירות דנא, בהתחשב במכלול נסיבות העניין מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה באשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, לרבות החומרה המיוחדת הנעוצה בעובדה שמדובר בנאשם שהינו יועץ מס במקצועו. יחד עם זאת, בהתחשב בפסיקה הרלוואנטית, לרבות הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה עצמו, כמו גם בשיעור השמטת המס המתון יחסית ובעובדה שעסקין במקרה בו המחדלים הוסרו במלואם, עתירתו של ב"כ המאשימה לעניין מתחם העונש ההולם הינה מחמירה מדי. בהקשר אחרון זה, של הסרת המחדלים, יש להזכיר כי בעבירות פיסקליות כגו דא הסרת המחדלים - הגם שכמובן אין בה כדי לאיין את העבירה - הינה סוגיה היודרת לשורשה של שאלת העונש, סוגיה שאף המאשימה עצמה מבקשת להתחשב בה במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם (ר' ת.פ. 10483-08-12 **מדינת ישראל נ' קשמש בע"מ ואח'** (27.11.14), בפסקאות 14 עד 16 לגזר הדין).

24. לפיכך, בנסיבות העניין ועל רקע המקובל בפסיקה בכגון דא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא הינו: ברכיב המאסר, עונש שבין ארבעה חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין עשרה חודשי מאסר בפועל; ברכיב המאסר המותנה, עונש שבין מאסר מותנה של ארבעה חודשים לבין מאסר מותנה של שנים עשר חודשים; וברכיב הענישה הכלכלית, עונש שבין קנס בשיעור של כמה אלפי ₪ לבין קנס בשיעור של כמה עשרות אלפי ₪.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

ד.

25. בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט במקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות הסעיף האמור.

26. בהקשר זה יש להתחשב, לכף חומרה, בעובדה שמדובר בנאשם יועץ מס, שבעברו הרשעה פלילית. הגם שב"כ הצדדים הסכימו כי ההרשעה הקודמת התיישנה, נוכח האמור בגיליון ההרשעות הקודמות שהוגש לפניי, ספק אם כך הדבר. גיליון ההרשעות האמור הופק ביום 9.4.13, ולפיו ההרשעה הקודמת הייתה עתידה להתיישן ביום 10.10.14, בעוד שהכרעת הדין בתיק דנא ניתנה ביום 18.6.14. יחד עם זאת, בכל מקרה מקובל עליי טיעון ב"כ הנאשם שלפיו יש להתחשב, בהקשר זה, בחלוף הזמן מאז ההרשעה הקודמת, כמו גם בעובדה שבתיק הקודם דובר בעבירות במדרג חומרה נמוך יחסית בכל הקשור למעשי הנאשם.

27. באשר לשיקולים לכף קולה, הרי שיש להתחשב בהודאת הנאשם, בנטילת האחריות על ידיו ובנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות והלא פשוטות, כפי שפורטו בהרחבה לעיל. כמו כן יש ליתן

משקל מהותי לפעולות שנקט הנאשם לסילוק כל תוצאות העבירות שבגין הורשע, באופן שהמחדלים סולקו במלואם תוך הוצאות כבדות לנאשם.

28. בנסיבות אלה, ותוך התחשבות בהיקף העבירות המדובר ובמספרן, ניתן במקרה זה להסתפק, ברכיב הענישה של מאסר בפועל, בעונש של מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות; וזאת על אף שכלל יש לגזור בעבירות כגון דא עונש של מאסר בפועל ממשי.

29. אני גוזר אפוא על הנאשם עונש כולל אחד, בגין העבירות שבביצוען הורשע בתיק דנא, כלהלן:

(א) 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 1.12.14, החל ביום 9.2.15. הנאשם נדרש אפוא להתייצב, ביום 22.2.15 בשעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז של שירות בתי הסוהר, ברמלה, בהתאם לפרטים המופיעים בחוות הדעת האמורה.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ג) קנס בסך של 25,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרים וחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.15 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

המזכירות תעביר העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, במעמד הצדדים.